

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Jaroslava Vlašína, v právní věci podatelky: **I. B.**, v řízení o nejasném podání podatelky ze dne 21. 10. 2017,

t a k t o :

- I. Podání podatelky ze dne 21. 10. 2017 **se odmítá.**
- II. Podatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 4. 10. 2017, č. j. 20 Ad 26/2017 – 11, odmítl podání I. B. ze dne 25. 7. 2017 označené jako „*Žádost o opětovné seznámení se s důkazy ve věci nepřiznání invalidního důchodu od roku 2010*“. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že podatelka k výzvě své podání doplnila, i poté je však evidentní, že napadá posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou ze dne 19. 9. 2013, č. j. LPS/2013/2016-JN-CSSZ o invaliditě a nikoli správní rozhodnutí. Krajský soud proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., jako nepřijatelnou, neboť směřovala proti úkonu, který není rozhodnutím.

[2] Dne 30. 10. 2017 bylo zdejšímu soudu doručeno podání ze dne 21. 10. 2017, ve kterém podatelka I. B. žádala o ustanovení advokáta „*ex officio ve věci 20 Ad 26/2017 – 11*“. Dále uvedla, že se již mnoho let pokouší prokázat České správě sociálního zabezpečení (dále „ČSSZ“), že jí přísluší invalidní důchod, související s její dřívější prací v Československu. Podle rozhodnutí ČSSZ měla nárok na invalidní důchod pouze v období od 1. 5. 2004 do 31. 12. 2009, který jí byl ke dni 1. 1. 2010 odebrán. Dále uvedla, že na základě rozhodnutí ze dne 31. 1. 2017, „*číslo LPS/2016/1081-JN_CSSZ*“, jí byl invalidní důchod obnoven, „*avšak bezplatně, jelikož je zde přestávka v plnění od 1. 1. 2010*“. Zmínila též, že v roce 2010 měla nehodu (zlomeninu krčku berního kloubu), kterou měl nejpravděpodobněji způsobit meningiom, což má potvrzovat lékařský posudek pana D. K. ze dne 6. 7. 2015, specialisty na nervové soustavy, a lékařský posudek neuroložky paní A. S.. Dne 26. 3. 2014 obdržela rozhodnutí posudkového lékaře o neschopnosti samostatné existence v období od 11. 12. 2013 do 31. 3. 2015. Proto je pro ni „*nepochopitelnou skutečností*“, že ČSSZ jí uznává za „*nepostíženou osobu*“ a odmítá jí přiznat invalidní důchod. Závěrem žalobkyně uvedla, že je osobou s nízkým příjmem „*700,16 čistého*“ a advokát by

jí byl velmi nápomocen.

[3] Podatelka ke svému podání přiložila usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 10. 2017, č. j. 20 Ad 26/2017 – 11. Zároveň přiložila posudek o invaliditě ze dne 31. 1. 2017, zn. LPS/2016/1081-JN_CSSZ, vypracovaný MUDr. V. P., posudek o invaliditě ze dne 19. 9. 2013, zn. LPS/2013/2016-JN_CSSZ, vypracovaný MUDr. J. V., rozhodnutí posudkového lékaře Správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 3. 2014, č. 023025517, dokument od *Zakład Ubezpieczeń Społecznych* ze dne 4. 4. 2014 v polském jazyce (bez překladu), lékařský posudek z neurologické poradny D. K. ze dne 12. 7. 2017, č. 14-00-01802-12/230/02/01/AOS, zprávu z lékařského vyšetření ze dne 12. 7. 2017 z neurologické poradny D. K.; poslední přílohou byl nedatovaný lékařský posudek vypracovaný A. S., neuroložkou. Všechny listiny se vztahovaly k osobě podatelky. Ta ve svém podání odkázala též na přílohu „*lékařské potvrzení ze dne 6. 7. 2017*“, která ovšem nebyla k podání přiložena.

[4] Nejvyšší správní soud z hlediska obsahu podání dospěl k závěru, že nelze určit, čeho se podatelka konkrétně domáhá; jedná se tedy o podání nejasného obsahu. Rovněž z hlediska formálního, jakkoliv pro klasifikaci podání je rozhodný jeho skutečný obsah, nenese podání žádné použitelné znaky (například označení „*kasární stížnost*“), z nichž by v tomto směru bylo možné učinit podložené závěry. Podle § 37 odst. 3, věty první s. ř. s. přitom platí, že „*z každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno*“. Z tohoto důvodu zdejší soud usnesením ze dne 6. 11. 2017, č. j. 3 Ads 314/2017 – 6, podatelku vyzval, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení předmětného usnesení odstranila vady svého podání, ve smyslu odkazovaného ustanovení, a to tak, že uvede, čeho se její podání týká, proti komu směřuje a co jím navrhuje. Vzhledem k žádosti podatelky o ustanovení zástupce „*ex officio ve věci 20 Ad 26/2017 – 11*“, ji zdejší soud současně poučil o tom, že ve vztahu k řízení před krajským soudem o ustanovení zástupce rozhodovat nemůže, neboť k tomu není věcně příslušný; kromě toho již bylo zmíněné řízení pravomocně skončeno. Nejvyšší správní soud současně podatelku upozornil, že minula-li snad své podání jako žádost o ustanovení zástupce pro podání návrhu na zahájení řízení před tímto soudem (§ 35 odst. 9, věta třetí s. ř. s.), musí být podání takto označeno, spolu s informací, o jaké řízení se má jednat. Předmětné usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 17. 11. 2017, kdy se stalo pravomocným.

[5] Podatelka na výzvu reagovala podáním ze dne 21. 11. 2017, doručeným zdejšímu soudu dne 30. 11. 2017. V něm uvedla, že se její podání týká nároku na invalidní důchod, který jí přísluší v souvislosti s její prací v Československu. Shodně s původním podáním uvedla, že jí navzdory zhoršujícímu se zdravotnímu stavu byl invalidní důchod odebrán ke dni 1. 1. 2010. Na základě „*rozhodnutí číslo LPS/2016/1081-JN_CSSZ*“ jí potom byl podle jejich slov invalidní důchod obnoven s přestávkou v plnění od 1. 1. 2010. Zdůraznila rovněž, že přestože dne 26. 3. 2014 obdržela rozhodnutí posudkového lékaře o neschopnosti samostatné existence v období od 11. 12. 2013 do 31. 3. 2015, považuje ji ČSSZ za „*nepostiženou osobu*“ a odmítá ji přiznat invalidní důchod. Dále žalobkyně poznamenala, že její podání směřuje proti rozhodnutí ČSSZ, na základě, kterého jí byl odebrán invalidní důchod a navrhuje zpětné proplacení invalidního důchodu za období od 1. 10. 2010 do 31. 1. 2017. Závěrem žalobkyně požádala z důvodu velmi nízkých příjmů o ustanovení zástupce – advokáta „*ex officio*“ pro podání návrhu na zahájení řízení před zdejším soudem „*v předmětné věci*“.

[6] Jako přílohy svého podání podatelka uvedla (doslovná citace): 1) „*dopis 20 AD 26/2017-11*“, 2) „*dopis LPS/2016/1081-JN_CSSZ*“, 3) „*dopis LPS/2013/2016-JN_CSSZ*“, 4) „*rozhodnutí*“

pokračování

ze dne 26. 3. 2014“, 5) „dopis ZUS ze dne 4. 4. 2014“, 6) „lékařské potvrzení ze dne 6. 7. 2017“, 7) „potvrzení ze dne 12. 7. 2017“, 8) „potvrzení firmy ProfMed“. Fakticky ke svému doplňujícímu podání přiložila lékařský posudek z neurologické poradny D. K. ze dne 12. 7. 2017, č. 14-00-01802-12/230/02/01/AOS, nedatovaný lékařský posudek vypracovaný A. S., neuroložkou, a zprávu z lékařského vyšetření ze dne 12. 7. 2017 z neurologické poradny D. K. Všechny tři dokumenty tvořily přílohu již původního podání žalobkyně (viz výše).

[7] Po zhodnocení obsahu přípisu podatelky ze dne 21. 11. 2017, kterou reagovala na výzvu zdejšího soudu v usnesení č. j. 3 Ads 314/2017 – 6, Nejvyšší správní soud konstatuje, že k odstranění vad původního podání nedošlo. Podatelka z velké části převzala obsah svého původního podání, aniž by nad rámec obecného konstatování, že se týká „nároku na invalidní důchod“ jakkoliv upřesnila, čeho se podáním učiněným ke zdejšímu soudu domáhá. Ve svém původním podání se zmínila (a předložila) usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 20 Ad 26/2017 – 11, jímž byla její žaloba proti „rozhodnutí ze dne 19. 9. 201, č. j. LPS/2013/2016-JN_CSSZ“ odmítnuta. V doplnění svého podání se k tomuto usnesení již nevyjadřuje vůbec žádným způsobem, pouze za jednu z příloh označila „dopis 20 AD 26/2017-11“, aniž by jej fakticky přiložila. Žalobkyně naopak uvedla, že podání směřuje proti „rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, na základě kterého [jí] byl odebrán invalidní důchod“.

[8] Obsah původního podání tedy ani ve spojení s jeho doplněním neumožňuje identifikaci, čeho se podatelka, v mezích kompetencí svěřených zákonem Nejvyššímu správnímu soudu, domáhá. Podle § 12 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasačních stížnostech, které podle § 102 s. ř. s. představují opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví. Z formálních ani materiálních znaků posuzovaného podání, včetně jeho doplnění, však nevyplývá, že by jím podatelka jakkoliv brojila proti přiloženému usnesení krajského soudu č. j. 20 Ad 26/2017 – 11. Ani přes výzvu zdejšího soudu nebyly nedostatky podání odstraněny, a toto podání je proto ve stávající podobě nadále věcně neprojednatelné. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 37 odst. 5, větou druhou s. ř. s. podání odmítl. O tomto důsledku byla podatelka v usnesení č. j. 3 Ads 314/2017 – 6, jímž byla vyzvána k odstranění vad podání, výslovně poučena.

[9] Pokud jde o návrh žalobkyně na ustanovení zástupce „pro podání návrhu na zahájení řízení před Nejvyšším správním soudem v předmětné věci“, zdejší soud se jím nezabýval, neboť posuzovaná podání ničím nenaznačují, že by byla způsobilá zahájit řízení spadající věcně do působnosti zdejšího soudu. Pokud by snad podání mělo skutečně směřovat proti „rozhodnutí ČSSZ, na základě kterého byl [podatelce] odebrán důchod“, nespadá rozhodování o takovém návrhu do pravomocí zdejšího soudu. Nadto nelze přehlédnout, že jakkoliv podatelka hovoří o „rozhodnutích“, kterými jí byl přiznán a odebrán invalidní důchod (první z nich identifikuje č. j. LPS/2016/1081-JN_CSSZ, u druhého je možné usuzovat, že by mohlo jít o „rozhodnutí“, proti kterému směřovala její žaloba ke krajskému soudu, tj. č. j. LPS/2013/2016-JN_CSSZ), potom v obou případech jde podle dokumentů, které žalobkyně ke svému podání přiložila, ve skutečnosti o posudky o její invaliditě, nikoli rozhodnutí, proti kterým by bylo možné úspěšně brojit žalobou ve správním soudnictví.

[10] Nejvyšší správní soud proto podání žalobkyně ze dne 21. 10. 2017 odmítl a o nákladech řízení rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2017

Mgr. Radovan Havelc
předseda senátu